

Dániel könyve – Nyolcvanhét

A tíz szűzről szóló példázat feltárása: mélyreható utazás az adventista történelemben

Jeff Pippenger
2024-02-20

A tíz szűzről szóló példázat az adventista nép tapasztalatát szemlélteti.

„A Máté 25-ben feljegyzett tíz szűz példázata ugyancsak szemlélteti az adventista nép tapasztalatát.” A nagy küzdelem, 393.

A millerita adventisták a példázatot a legapróbb részletekig beteljesítették.

„Gyakran utalnak nekem a tíz szűzről szóló példázatra, akik közül öt bölcs volt, öt pedig balga. Ez a példázat betű szerint beteljesedett, és be is fog teljesedni, mert különleges alkalmazása van erre az időre, és a harmadik angyal üzenetéhez hasonlóan beteljesedett, és az idő végéig továbbra is jelenvaló igazság marad.” Review and Herald, 1890. augusztus 19.

Az első angyal mozgalmának története a harmadik angyal mozgalmát jelképezi, és a példázat végső hangsúlya azon van, hogy a szüzek rendelkeznek-e az olajjal, amely a késői eső üzenete.

„Van egy világ, amely gonoszságban, megtévesztésben és tévelygésben, magának a halál árnyékában hever — alszik, alszik. Kik azok, akik lélekben gyötrődve érzik a késztetést, hogy felébresszék őket? Milyen hang érheti el őket? Gondolataim a jövőbe ragadtatnak, amikor felhangzik a jeladás: „Ímé, jó a Völegény; menjetek ki elébe.” De némelyek késlekedtek megszerezni az olajat lámpásaik újratöltéséhez, és túl későn fogják felismerni, hogy a jellem, amelyet az olaj jelképez, át nem ruházható. Ez az olaj Krisztus igazságossága. A jellemet jelképezi, a jellem pedig át nem ruházható. Egyetlen ember sem szerezheti meg azt a másik számára. Mindenkinek magának kell megszereznie azt a jellemet, amely a bűn minden szennyétől megtisztult.” Bible Echo, 1896. május 4.

Az „olaj” a példázatban a „jellemet”, valamint „Krisztus igazságát” jelképezi. A megszentelt jellem csak azokban formálódik ki, akik Isten Igéjével táplálkoznak.

Szenteld meg őket a te igazságoddal: a te igéd igazság. János 17:17.

Az „olaj” Isten Lelkének üzeneteit is jelképezi.

„Isten meg van gyalázva, amikor nem fogadjuk el azokat az üzeneteket, amelyeket küld nekünk. Így visszautasítjuk azt az arany olajat, amelyet lelkünkbe akarna tölteni, hogy továbbadjuk azoknak, akik sötétségben vannak.” Review and Herald, 1897. július 20.

Az „olaj” Isten Igéjének azon üzenetei, amelyek Krisztus igazságának megszentelő jelenlétét közvetítik. A tíz szűzről szóló példázatban, amely egyúttal Habakuk második fejezetének próféciaja is, az Éjféli Kiáltás üzenete, amely Krisztus igazságának üzenete, miként azt Jones és Waggoner üzenete képviselte az 1888-as lázadás idején.

„Az Úr nagy irgalmában egy igen drága üzenetet küldött népének Waggoner és Jones vének által. Ezen üzenet célja az volt, hogy a világ elé még hangsúlyosabban állítsa a felemelt Üdvözítőt, az egész világ bűneiért hozott áldozatot. Bemutatta a kezes által való megigazulást hit által; hívta a népet, hogy fogadja el Krisztus igazságát, amely Isten minden parancsolata iránti engedelmisségben nyilvánul meg. Sokan szem elől tévesztették Jézust. Szükségük volt arra, hogy tekintetük az Ő isteni személyére, érdemeire és az emberi család iránti változhatatlan szeretetére irányuljon. Minden hatalom az Ő kezébe adatott, hogy gazdag ajándékokat oszthasson az embereknek, közölve a tehetetlen emberi eszközzel a saját igazságának felbecsülhetetlen ajándékát. Ez az az üzenet, amelyet Isten megparancsolt, hogy adassék a világnak. Ez a harmadik angyal üzenete, amelyet nagy szóval kell hirdetni, és amelyet Lelkének bőséges mértékű kitöltetése kísér.” Testimonies to Ministers, 91.

Az üzenet a késői eső üzenete.

„A késői eső Isten népére fog alászállni. Egy hatalmas angyal fog alászállni a mennyből, és az egész föld be fog ragyogni az ő dicsőségétől.” Review and Herald, 1891. április 21.

Amikor a hatalmas angyal 2001. szeptember 11-én alászállt, az utolsó eső elkezdett szemerkélni, és megkezdődött a milleriták történetének ismétlődése, amint azt a tíz szűről szóló példázat és Habakuk második fejezete ábrázolja. Ekkor Isten utolsó napi népe megette a kenyvecskét, amely az angyal kezében volt, és ezáltal visszavezettetett Jeremiás ősi ösvényeire, s így őrállókká lettek, akiknek meg kellett szólaltatniuk a figyelmeztető kürtöt. A kürtzengő figyelmeztetés a laodiceai üzenet volt, amelyet Ézsaiás hangos kiáltásként ábrázol.

Kiálts teljes erővel, ne kíméld magad; emeld fel hangodat, mint a trombita, és hirdesd népemnek vétkeiket, Jákób házának pedig bűneit. Ézsaiás 58:1.

Az első és a harmadik angyal reformmozgalma a „vég idején” kezdődik. Ekkor következik be a „tudás növekedése”, amely próbára teszi az akkor élő nemzedéket, de csak azután, hogy e tudás hivatalosan megfogalmazott üzenetként közzétételük. Ezt követően a hivatalosan megfogalmazott üzenet „felhatalmaztatik”, és e felhatalmazást egy angyal alászállása jelzi. Az angyal alászállása azonosítja Habakuk vitáját, és két csoport kezd azonosítani azt az üzenetet, amely vagy a késői eső igaz üzenete, vagy annak hamisítványa. A hűségesek ezután Isten őrállóivá lesznek, akik megkezdik egy figyelmeztető trombitaszóként hangzó üzenet hirdetését.

Az igazi trombitaszó-üzenet a Habakuk két tábláján ábrázolt világosságra épül. Ez a Laodiceának szóló intés, valamint az a figyelmeztetés, amely azonosítja Isten népének bűneit. A vita az első csalódásig fokozódik, amikor az egyik csoport a „csúfolódók gyülekezetévé” lesz, és az igaz őrállókat arra hívják, hogy térjenek vissza ahhoz a buzgósághoz az üzenet iránt, amelyet korábban, a csalódás előtt tanúsítottak. Amint az őrállók visszatértek, felismerték, hogy a „késedelem idejében” vannak, és hogy az az üzenet, amely kudarcot vallottnak látszott, valójában be fog teljesedni, de Isten rendje szerint. Ez az üzenet rövid időszak alatt bontakozott ki (de mindazonáltal egy időszak alatt), és amikor az üzenet megérkezik, úgy van ábrázolva, mint „az éjféli kiáltás” üzenete, amely egyszerűen annak az üzenetnek a megnövekedése, amely akkor kezdett erővel felruházódni, amikor az angyal leszállt.

Az üzenet megérkezésekor teljesen végbement a különválás azok között, akik az angyal alászállásakor elfogadták az őrállók helyzetét, és azok között, akik ezt visszautasították. Ez a különválás jelöli azt a pontot, amikor a pecsét rányomatik a száznegyvennégyezerre, még a késői eső kitöltetése előtt, azon „mérés” nélkül, amely a késői esőre helyeztetett, amikor az angyal alászállt.

A milleriták története szemléltetése a késői esőnek a száznegyvennégyezer elpecsételése idején. Abban a történetben Habakuk vitája egy igaz és egy hamis késői eső üzenetén alapult. Pál az egyik osztályt azokként azonosítja, akik szeretik az igazságot, a másik osztályt pedig azokként, akik erős tévelygést kapnak, mert nem szeretik az igazságot, és mert hittek a „hazugságnak”.

A millerita mozgalom az igazság olyan kibontakozását jelenti, amely ismeretben és erőben növekszik „a vég idejétől” kezdve egészen a Szentléleknek a Éjféli Kiáltáskor történő kitöltetéséig. A millerita mozgalom meghatározott sajátos jelzőpontokat azonosított, amelyek párhuzamba állíthatók, mint például „a vég ideje”, az üzenet „formába öntése”, amelyet „az ismeret növekedése” jelképez, az üzenet „felhatalmazása”, amelyet egy alászálló angyal jelez, az „első csalódás”, amely bevezeti a tíz szűzről szóló példázatot, a Szentlélek kitöltetése, amely „az Éjféli Kiáltásként” van bemutatva, majd végül a „második csalódás”, amikor egy korszakos ajtó „bezárul”, és egy másik korszakos ajtó „megnyílik”.

„Isten kijelölte a Jelenések 14. fejezete üzeneteinek helyét a próféciaik sorában, és munkájuknak nem szabad megszűnnie e föld történelmének lezárultáig. Az első és a második angyal üzenete még mindig jelen időre szóló igazság, és ezzel a következővel párhuzamosan kell haladnia. A harmadik angyal hangos szóval hirdeti figyelmeztetését. „Ezek után” – mondta János – „láttam egy másik anglyt alászállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt, és a föld megvilágosodott az ő dicsőségétől.” Ebben a megvilágosodásban mindhárom üzenet világossága egyesül.” The 1888 Materials, 804.

A millerita mozgalom, amely a száznegyvennégyezer mozgalmait előképezi, összefonódott Dániel könyve nyolcadik fejezete tizenharmadik és tizennegyedik verseinek a kétezer-háromszáz évre és a kétezer-ötszázhusz évre vonatkozó próféciaival. „A vég ideje” Isten Izráel északi királysága elleni haragjának „hét ideje” lezárultakor érkezett el. Miller üzenetének hivatalos megfogalmazása 1831-ben, a King James Biblia elkészülte után kétszázhusz évvel következett be.

„Miller úr, miként azok is, akiket más országokban ez az üzenet indított meg, kezdetben úgy vélte, hogy megbízatását a nyilvános lapokban és röpiratokban való írással és közléssel kell betöltenie. Nézeteit először a Vermont Telegraph hasábjain tette közzé, amely egy baptista lap volt, és Brandonban, Vermont államban nyomtatták. Ez 1831-ben történt.” John Loughborough, The Great Second Advent Movement, 120.

A harmadik angyal „végidejének” mozgalma 1989-ben érkezett el, az 1863-as lázadás óta eltelt százhuszonhat év lezárulásakor. A „százhuszonhat” a „hét idő” jelképe. Mindkét mozgalom a „hét idő” beteljesedésével kezdődött.

A harmadik angyal mozgalmának üzenetét 1996-ban öntötték hivatalos formába egy cikksorozat megjelentetésével, amelynek címe The Time of the End volt, s amely az Our Firm Foundation

című folyóiratban jelent meg. E cikkeket kétszázhusz évvel az 1776-os Függetlenségi Nyilatkozat után adták közre. Mindkét mozgalom üzenetét kétszázhusz évvel egy olyan történelmi esemény után öntötték hivatalos formába, amely közvetlenül kapcsolódott ahhoz az üzenethez, amely a kétszázhusz év végén érkezett.

A „kétszázhusz” szám azt a kapcsolatot (összekötő kapcsot) jelképezi a Júda déli királysága ellen irányuló, Isten haragjának „hét ideje” között, amely Kr. e. 677-ben kezdődött, valamint a Dániel könyve nyolcadik fejezete tizennegyedik versében szereplő kétezer-háromszáz év kezdetének Kr. e. 457-ben való megindulása között. A kétszázhusz szám kapcsolja össze a két próféciát, és e két prófécia együtt került bemutatásra az adventizmus alapvető verseiben, vagyis Dániel könyve nyolcadik fejezete tizenharmadik és tizennegyedik verseiben. Ezekben a versekben Krisztus prófétai módon úgy mutatkozott be, mint „az a bizonyos szent”, ami a héber „Palmoni” szó fordítása, amelynek jelentése: a „Csodálatos Számláló”.

A Csodálatos Számláló éppen abban a két versben vezeti be a két prófétai vonalat jelképező két látomást, amelyeket White testvér az adventizmus központi oszlopaként azonosít. A kiindulópontot a kétszázhusz év jelképes kapcsolata köti össze azzal az idővel, amikor azok 1844-ben beteljesednek. Habakuk könyvének második fejezete a huszadik verssel zárul, ily módon a „kétszázhusz” számot a Csodálatos Számláló más kifejezéssel jelöli meg, mert a vers az ellenképi engesztelési napnak egy elsődleges jellemzőjét azonosítja, amely azon az időpontra kezdődött.

Az Úr azonban szent templomában van; hallgasson előtte az egész föld. Habakuk 2:20.

Az adventizmus központi oszlopát képező két prófétai időszak, amelyeket közvetlenül a Csodálatos Számláló vezetett be, kétszázhusz évvel kapcsolódik össze, és Jézus (a Csodálatos Számláló), aki mindig egy dolog végét egy dolog kezdetével azonosítja, azok végét 1844. október 22-én a kétszázhuszas számmal jelölte meg.

Az első angyal mozgalma, miként a harmadik angyal mozgalma is, az „idő végén” kezdődött (rendre 1798-ban és 1989-ben), ahol azonosításra kerül a 3Mózes huszonhatban szereplő „hét idő”. A következő tájékoztatósi pontot mindkét történetben kétszázhusz év lezárulása jelöli, ami szintén a „hét idő” prófétai jellegzetessége, mivel a két látomás (chazon és mareh) kiindulópontjai egy kétszázhusz éves időszakot képviselnek, amely összekapcsolja őket.

A King James Biblia 1611-es kiadása, Miller üzenetének hivatalos megfogalmazása a Vermont Telegraph újságban való megjelenése által, a Függetlenségi Nyilatkozat kiadása, valamint Az idők vége megjelentetése az Our Firm Foundation folyóiratban mind kiadványok voltak. Mindkét kétszázhusz éves időszak kezdete és vége egyaránt egy kiadványt jelöl mint történelmi útjelzőt. A „kétszázhusz” szám a prófétai kapcsolat jelképe, és mind a négy kiadvány összekapcsolódik azáltal, hogy kiadványok, továbbá azon üzenet által is, amelyet a maga történetében a „tudás növekedéseként” képvisel.

Az 1611-es Biblia az evangélium közlését jelképezi a mennyei udvarokból az emberiség felé. Miller üzenete az időprófeciák összefüggésébe volt állítva, és Habakuk két szent táblázata könnyen felismerhetővé teszi, hogy Miller üzenete a történelem vonalai által grafikus módon volt

szemléltetve. A „Vermont” jelentése „zöld hegy”, és az ihletés szerint a „zöld” a hit jelképe.

„Ez az álom reménységgel töltött el. Számomra a zöld zsinór a hitet jelképezte, és a lelkem előtt kezdett felragyogni az Istenben való bizalom szépsége és egyszerűsége.” Christian Experience and Teachings, 28.

Miller üzenetét hivatalos formába öntötték, és a hűséges egyházból hirdették, mert az utolsó napokban a „hegy” „egyházat” jelent.

És lészen az utolsó napokban, hogy az Úr házának hegye erősen áll a hegyek tetején, és magasabb lészen a halmoknál; és özönleni fognak hozzá minden pogányok. És eljönnek sok népek, mondván: Jertek, menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házához, hogy megtanítsa minket az ő útjaira, és mi járjunk az ő ösvényein; mert Sionból jő ki a törvény, és az Úr beszéde Jeruzsálemből. Ézsaiás 2:2, 3.

Miller hivatalosan megfogalmazott próbaüzenete a hűséges egyháztól származott, és a The Telegraph című kiadvány a mennyből jövő üzenetet jelképezi, miként a King James Biblia is; mert a „telegraph” szó, amely két görög szóból képződött, távolról jövő üzenetet jelent. Az első szó (tele) jelentése „távoli vagy messze levő”, a másodiké (grapho) pedig „írni vagy feljegyezni”. Együtt azt jelentik: „távolból írni vagy továbbítani”. 1611-ben Isten a King James Biblia létrehozása által a mennyből továbbította üzenetét, és kétszázhusz év elteltével Miller üzenete, amelyet először 1831-ben a Vermont Telegraphban fogalmaztak meg hivatalosan, szintén Isten mennyből küldött üzenetét továbbította. Ez az üzenet volt a „tudás növekedése”, amely „a vég idején” 1798-ban nyílt meg, s amely aztán egy háromlépcsős próbaeljárást hozott létre ama nemzedék számára. Ez a történelem a Future for America történelmét előképezte.

Az 1776-os Függetlenségi Nyilatkozat a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetében szereplő földi fenevad kezdetét jelenti. Az Amerikai Egyesült Államok kezdetét jelképezi, és ezáltal az Egyesült Államok végén bekövetkező függetlenség-korlátozást azonosítja. A Future for America üzenete (amint a név is sugallja) azt a véget azonosítja, amelyet a kezdet előképez, a Függetlenségi Nyilatkozat közzétételével. Kétszázhusz évvel később, 1996-ban az a szolgálat, amely A vég ideje című folyóiratot készítette, megkapta azt a jogi entitást, amelyet korábban Future for America néven neveztek meg. Abban az évben jelent meg A vég ideje című folyóirat, amely az Our Firm Foundation című kiadványban korábban közölt cikkekből állt.

A Future for America szolgálat neve a Függetlenségi Nyilatkozat történetére utal, mert az a kiadvány jelölte az Egyesült Államok kezdetét, Jézus pedig a véget mindig a kezdettel szemlélteti. A kiadvány címe — A vég ideje — egyaránt utal „a vég idejére” 1989-ben, valamint a kegyelmi idő végére is, amikor Mihály felkel. A kiadványban rendszerbe foglalt üzenet (Dániel tizenegyedik fejezete, negyvenedik verstől a negyvenötödikig) 1989-ben, a Szovjetunió összeomlásával („a vég idején”) lett felnyitva, és a felnyitott versek a történelem olyan sorrendjét mutatják be, amely 1989-től előrehaladva a tizenkettedik fejezet első verséig jut el, ahol Mihály felkelése és az emberi kegyelmi idő lezárulása kerül megjelölésre.

A Függetlenségi Nyilatkozat 1776-os közzétételétől A vég ideje című folyóirat közzétételéig kétszázhusz év telt el, és a kezdet, valamint a vég ugyanazokat a prófétai témákat tárgyalja. A vég ideje kiadvány azokból a fejezetekből lett összeállítva, amelyek először a Mi szilárd alapunk című kiadványban jelentek meg cikkeként, és azt a prófétai igazságot jelképezi, hogy a millerita mozgalom alapvető igazságaihoz való ragaszkodás nélkül (ami „a mi szilárd alapunk”) lehetetlen megérteni a „tudás növekedését” a „vég idején”, 1989-ben.

Az a jelzőpont, amelyet „a vég ideje”-ként ábrázolnak, valamint az a jelzőpont, amely az üzenet „formalizálását” jelképezi az első és a harmadik angyal mozgalmának párhuzamos történeteiben, mindkettő magában foglalja a Mózes harmadik könyve huszonhatodik fejezetének „hét idejére” vonatkozó prófétai elemeket. A következő jelzőpont a párhuzamos történetekben az üzenet felhatalmazása, amelyet vagy a Jelenések tíz angyalának alászállása jelöl 1840. augusztus 11-én, vagy a Jelenések tizenhét angyalának alászállása 2001. szeptember 11-én. A Jelenések kilencedik fejezetében szereplő második jaj beteljesedése hozta le a Jelenések tíz angyalát, és a Jelenések tizedik fejezetében szereplő harmadik jaj beteljesedése hozta le a Jelenések tizenhét angyalát.

A párhuzamos történetekben a késői eső akkor kezd „szemerkélni”, amikor az angyal alászáll. Ezen a ponton az üzenet a megjövendőlt esemény megerősítése által „felhatalmazást” nyer. A milleriták számára ez az oszmán fennhatóság megszűnése volt, az Iszlámra vonatkozó időprófécia beteljesedéseként, amely a Jelenések könyve kilencedik fejezetének tizenötödik versében található második jajhoz kapcsolódik. A száznegyvennégyezer mozgalma számára ez a „nemzetek megharagvása” volt, az Iszlámra vonatkozó prófécia a harmadik jajról, amely a hetedik trombita idején van a Jelenések 10:7-ben, s amely akkor teljesedett be, amikor New York város nagy épületei leomlottak.

A párhuzamos történetek minden egyes fő útjelzője közvetlen kapcsolatban áll a Csodálatos Számláló munkájával, aki ráhelyezi kézjegyet annak a két látomásnak a kapcsolatára, amelyek kétezer-háromszáz évet és kétezer-ötszázhusz évet jelképeznek. A prófétai őrállók, akik az angyal alászállásakor emeltetnek fel, figyelmeztető harsonát fújnak, amely magában foglalja a Laodiceához szóló üzenetet is, amely 1856-ban közvetlenül kapcsolódott a „hétyszeres” nagyobb világosságának felnyitásához. Habakuk két táblájának útjelzője, amelyet az 1843-as és az 1850-es úttörő táblázatok képviselnek, s amelyek mindkettő szemléletesen ábrázolják a „hétyszerest”, az angyal alászállása és az „első csalódás” között jelent meg mindkét párhuzamos történetben.

A „késedelem idejének” útjelzője közvetlenül kapcsolódik az 1843-ra vonatkozó megghiúsult előrejelzéshez, amely egyrészt a kétezer-háromszáz év, másrészt pedig a kétezer-ötszázhusz év beteljesedésére vonatkozó előrejelzés volt. Az Éjféli Kiáltás üzenete e két prófétai időszak közelgő beteljesedésének azonosítása volt. A végső útjelzőnél levő lezárt diszpenzációs „ajtó” e két prófétai időszak beteljesedését jelöli, és megjelöli azt a pontot, ahol a hetedik, vagyis a jubileumi trombita megszólalni kezd. Minden útjelző minden egyes történetben közvetlenül kapcsolódik a „hét időhöz”, és a „hét idő” jelenti azt a fonalat, amely mindkét történetet összeköti, és mindkét történet a késői eső üzenetét képviseli.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„Azok számára, akik megbotráncolnak az igében, mivel engedetlenek,” Krisztus a botráncolás köve. Ám „amely követ az építők megvetettek, az lett a szeglet fejevé.” A megvetett kőhöz hasonlóan Krisztus is földi küldetése során elhanyagolást és bántalmazást szenvedett el. „Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfja és betegség ismerője: ... megvetett volt, és nem becsültük őt.” Ézsaiás 53:3. De közel volt az idő, amikor megdicsőül. A halálból való feltámadása által kijelentetik „Isten Fiának hatalommal.” Róma 1:4. Második eljövetelekor úgy nyilatkozik meg, mint mennynek és földnek Ura. Azok, akik most keresztre feszítésére készültek, fel fogják ismerni nagyságát. Az egész világegyetem előtt a megvetett kő a szeglet fejevé lesz.

„És akire ez ráesik, szétmorzsolja azt.” Azoknak, akik elvetették Krisztust, nemsokára meg kellett látniuk városuk és nemzetük pusztulását. Dicsőségük összetöretik, és szétszóratik, mint a por a szél előtt. És mi volt az, ami elpusztította a zsidókat? Az a kőszikla, amely, ha arra építettek volna, biztonságuk lett volna. A megvetett isteni jószág, az elutasított igazságosság, a semmibe vett irgalom. Az emberek szembeszegültek Istennel, és mindaz, ami üdvösségük lehetett volna, vesztüké lett. Mindazt, amit Isten életre rendelt, ők halálnak találták. A zsidók Krisztus keresztre feszítésében benne foglaltatott Jeruzsálem pusztulása. A Kálvárián kiontott vér volt az a súly, amely romlásba süllyesztette őket e világra nézve és az eljövendő világra nézve is. Így lesz ez ama nagy végső napon is, amikor ítélet sújtja majd Isten kegyelmének elvetőit. Krisztus, az ő megütközésük sziklája, akkor bosszúálló hegyként jelenik meg előttük. Orcájának dicsősége, amely az igazaknak élet, a gonoszoknak megemésztő tűz lesz. Az elutasított szeretet és a megvetett kegyelem miatt a bűnös elpusztul.

„Sok szemléltetéssel és ismételt figyelmeztetéssel Jézus megmutatta, mi lesz a zsidók osztályrésze amiatt, hogy elvetették az Isten Fiát. E szavakkal minden korszak mindazaihoz szólt, akik nem hajlandók Őt Megváltójukként elfogadni. Minden figyelmeztetés nekik szól. A megszenteltségtelenített templomnak, az engedetlen fiúnak, a hamis szőlőműveseknek, a megvető építőknek megvan a maga megfelelője minden bűnös tapasztalatában. Ha nem tér meg, az a végzet lesz az övé, amelyet ezek előrevetítettek.” Jézus élete, 599, 600.